

Bryssel den 13 juni 2023
(OR. en)

10464/23

Interinstitutionellt ärende:
2022/0131 (COD)

JAI 826
MIGR 202
ASIM 63
SOC 431
EMPL 299
EDUC 247
IA 146
CODEC 1084

LÄGESRAPPORT

från: Rådets generalsekretariat

av den: 8 juni 2023

till: Delegationerna

Föreg. dok. nr: 9474/23

Komm. dok. nr: 8580/22 + ADD 1 - ADD 4

Ärende: Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV om ett enda ansökningsförfarande för ett kombinerat tillstånd för tredjelandsmedborgare att vistas och arbeta på en medlemsstats territorium och om en gemensam uppsättning rättigheter för arbetstagare från ett tredjeland som vistas lagligen i en medlemsstat (omarbetning)
– Allmän riktlinje

För delegationerna bifogas den allmänna riktlinjen om ovannämnda direktiv som rådet enades om den 8 juni 2023.

Ändringar i förhållande till kommissionens förslag har markerats enligt följande:

- Ny text är markerad med **fetstil**.
- Struken text är markerad med [...].

2022/0131 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om ett enda ansökningsförfarande för ett kombinerat tillstånd för tredjelandsmedborgare att vistas och arbeta på en medlemsstats territorium och om en gemensam uppsättning rättigheter för arbetstagare från ett tredjeland som vistas lagligen i en medlemsstat (omarbetning)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 79.2 a och b,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet³, och

¹ EUT C 27, 3.2.2009, s. 114.

² EUT C 257, 9.10.2008, s. 20.

³ Europaparlamentets ståndpunkt av den 24 mars 2011 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets ståndpunkt vid första behandlingen av den 24 november 2011 (ännu inte offentliggjord i EUT). Europaparlamentets ståndpunkt av den 13 december 2011 (ännu inte offentliggjord i EUT).

av följande skäl:

- (1) Ett antal ändringar ska göras i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/98/EU⁴. Det direktivet bör av tydlighetsskäl omarbetas.
- (2) Bestämmelser om ett enda ansökningsförfarande, som leder till ett kombinerat tillstånd, som i en enda administrativ handling omfattar såväl uppehållstillstånd som arbetstillstånd, kommer att bidra till att förenkla och harmonisera de regler som för närvarande gäller i medlemsstaterna.
- (3) För att möjliggöra den första inresa till sina territorier bör medlemsstaterna kunna utfärda ett kombinerat tillstånd eller, om de utfärdar kombinerade tillstånd endast efter inresa, en visering. Medlemsstaterna bör utfärda sådana kombinerade tillstånd eller viseringar skyndsamt.
- (4) En uppsättning regler för förfarandet för handläggning av ansökan om ett kombinerat tillstånd bör fastställas. Förfarandet bör vara effektivt och genomförbart, med beaktande av den normala arbetsbelastningen vid medlemsstaternas myndigheter, samt öppet och rättvist, så att de berörda personerna ges adekvat rättssäkerhet.
- (5) Bestämmelserna i detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas behörighet att reglera inresa, inklusive omfattningen av arbetskraftsinvandringen från tredjeländer.

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/98/EU av den 13 december 2011 om ett enda ansökningsförfarande för ett kombinerat tillstånd för tredjelandsmedborgare att vistas och arbeta på en medlemsstats territorium och om en gemensam uppsättning rättigheter för arbetstagare från tredjeland som vistas lagligen i en medlemsstat (EUT L 343, 23.12.2011, s. 1).

- (6) Detta direktiv bör omfatta anställningsförhållanden mellan tredjelands**medborgare [...]** och arbetsgivare. Om en medlemsstats nationella rätt möjliggör inresa för tredjelandsmedborgare genom bemanningsföretag som har sitt säte på medlemsstatens territorium och som har ett anställningsförhållande med arbetstagaren, bör sådana [...] **tredjelandsmedborgare** inte undantas från detta direktivs tillämpningsområde, **och samtliga bestämmelser i detta direktiv som avser arbetsgivare bör likaledes vara tillämpliga på sådana företag.**
- (7) Utstationerade tredjelandsmedborgare [...] bör inte omfattas av detta direktiv. Detta bör inte hindra att tredjelandsmedborgare som är lagligen bosatta och lagligen arbetar i en medlemsstat och som utstationeras till en annan medlemsstat fortsatt behandlas likadant som ursprungsmedlemsstatens medborgare under den tid utstationeringen varar vad avser de anställningsvillkor som inte påverkas av tillämpningen av **Europaparlamentets och rådets** direktiv 96/71/EG⁵.

[...]

- (9) Tredjelandsmedborgare som har beviljats ställning som varaktigt bosatta i enlighet med rådets direktiv 2003/109/EG⁶ bör inte omfattas av detta direktiv med hänsyn till sin allmänt sett mer privilegierade ställning och sin särskilda typ av uppehållstillstånd, ”EU-uppehållstillstånd för varaktigt bosatta”.

⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster (EGT L 18, 21.1.1997, s. 1).

⁶ Rådets direktiv 2003/109/EG av den 25 november 2003 om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning (EUT L 16, 23.1.2004, s. 44).

- (10) Tredjelandsmedborgare som har beviljats inresa till en medlemsstats territorium för säsongsarbete och som har ansökt om inresa eller som har beviljats inresa till en medlemsstats territorium i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/36/EU⁷ bör inte omfattas av detta direktiv med hänsyn till att de omfattas av direktiv 2014/36/EU, som inrättar en särskild ordning.
- (11) Medlemsstaternas skyldighet att fastställa om ansökan ska ges in av en tredjelandsmedborgare eller av dennes arbetsgivare bör inte påverka de arrangemang enligt vilka båda dessa ska medverka i förfarandet. Medlemsstaterna bör [...] **ta ställning till och pröva ansökningar om ett kombinerat tillstånd antingen när den berörda tredjelandsmedborgaren fortfarande befinner sig utanför territoriet i den medlemsstat som han eller hon vill beviljas inresa till eller när han eller hon redan vistas på den medlemsstatens territorium och har ett giltigt uppehållstillstånd som har utfärdats av den medlemsstaten. Medlemsstaterna bör även ha möjlighet att godta ansökningar som ges in av andra tredjelandsmedborgare som lagligen vistas på deras territorium.**
- (12) Direktivets bestämmelser om ett enda ansökningsförfarande och om kombinerat tillstånd bör inte avse enhetliga viseringar eller viseringar för längre vistelse. [...] **Under förutsättning att de krav som anges i unionsrätten eller nationell rätt är uppfyllda och om en medlemsstat utfärdar kombinerade tillstånd endast på sitt territorium, bör den berörda medlemsstaten utfärda den erforderliga viseringen till tredjelandsmedborgaren så att denne kan få ett kombinerat tillstånd.**

⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/36/EU av den 26 februari 2014 om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för säsongsanställning (EUT L 94, 28.3.2014, s. 375).

- (13) Tidsfristen för att fatta ett beslut om ansökan bör inbegripa [...] den tid som är nödvändig för att göra vederbörliga kontroller av situationen på arbetsmarknaden, **när det görs en sådan kontroll i samband med en enskild ansökan om ett kombinerat tillstånd. En allmän kontroll av situationen på arbetsmarknaden utan koppling till en enskild ansökan om ett kombinerat tillstånd omfattas därför inte av tidsfristen för att fatta ett beslut. Medlemsstaterna bör eftersträva att utfärda den erforderliga viseringen för erhållande av ett kombinerat tillstånd skyndsamt.**
- (14) I detta syfte bör medlemsstaterna **eftersträva att kräva att sökanden ger in den berörda dokumentationen endast en gång samt** endast utföra en substantiell kontroll av sökandens dokumentation för utfärdandet av både ett kombinerat tillstånd och **i förekommande fall** den erforderliga viseringen **för att erhålla tillståndet**, så att dubbelarbete och förlängda förfaranden undviks. [...]
- (15) Att en behörig myndighet utses enligt detta direktiv bör inte påverka den roll och det ansvar som andra myndigheter och i förekommande fall arbetsmarknadens parter har i fråga om att pröva och fatta beslut om ansökan.
- (16) Tidsfristen för att fatta ett beslut om ansökan bör dock inte inbegripa den tid som är nödvändig för erkännande av yrkeskvalifikationer. Detta direktiv bör inte påverka nationella förfaranden för erkännande av examensbevis.

- (17) Det kombinerade tillståndet bör utformas i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1030/2002⁸, vilket gör det möjligt för medlemsstaterna att föra in ytterligare uppgifter, i synnerhet uppgifter om huruvida personen har tillstånd att arbeta eller inte. Bland annat för att uppnå en bättre kontroll av invandringen bör medlemsstaterna inte endast i det kombinerade tillståndet, utan även i andra uppehållstillstånd som utfärdas, lämna upplysningar om arbetstillstånd, oberoende av vilken typ av tillstånd eller uppehållstillstånd som har legat till grund för att tredjelandsmedborgaren har beviljats inresa till medlemsstatens territorium och fått tillträde till arbetsmarknaden i medlemsstaten.
- (18) Bestämmelserna i detta direktiv om uppehållstillstånd för andra ändamål än arbete bör endast tillämpas i fråga om tillståndets utformning och inte påverka unionsbestämmelser eller nationella bestämmelser som rör förfaranden för att bevilja inresa och vistelse och förfaranden för att utfärda sådana tillstånd.
- (19) Bestämmelserna i detta direktiv om ett kombinerat tillstånd och om uppehållstillstånd som utfärdas för andra ändamål än arbete bör inte hindra medlemsstaterna från att utfärda kompletterande pappershandlingar för att kunna ge mer exakt information om anställningsförhållandet, när det på uppehållstillståndet inte finns tillräckligt med plats. Sådana handlingar kan tjäna till att förhindra utnyttjande av tredjelandsmedborgare och bekämpa olaglig anställning men bör vara frivilligt för medlemsstaterna och inte ersätta ett arbetstillstånd, vilket därmed skulle äventyra idén med ett kombinerat tillstånd. De tekniska möjligheter som erbjuds genom artikel 4 i förordning (EG) nr 1030/2002 och punkt a 20 i dess bilaga, kan också användas för att lagra sådana uppgifter på elektronisk väg.

⁸ Rådets förordning (EG) nr 1030/2002 av den 13 juni 2002 om en enhetlig utformning av uppehållstillstånd för medborgare i tredjeland (ET L 157, 15.6.2002, s. 1).

- (20) De villkor och kriterier som kan ligga till grund för att en ansökan om ett kombinerat tillstånd eller om ändring eller förlängning av ett kombinerat tillstånd avslås, eller som kan ligga till grund för ett återkallande av ett kombinerat tillstånd, bör vara objektiva och fastställda i den nationella lagstiftningen, inbegripet skyldigheten att iaktta principen om unionsföreträdare, som särskilt uttrycks i de relevanta bestämmelserna i anslutningsakterna från åren 2003 och 2005. Beslut om avslag och återkallande bör vara vederbörligen motiverade.
- (21) Tredjelandssmedborgare som innehar en giltig resehandling och ett kombinerat tillstånd som har utfärdats av en medlemsstat som tillämpar Schengenregelverket fullt ut bör få tillstånd att resa in och röra sig fritt på de medlemsstaters territorium som tillämpar Schengenregelverket fullt ut under en period av högst tre månader under en sexmånadersperiod i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399⁹ och artikel 21 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Republiken Frankrike om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna¹⁰ (Schengenkonventionen).

⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 av den 9 mars 2016 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) (EUT L 77, 23.3.2016, s. 1).

¹⁰ EGT L 239, 22.9.2000, s. 19.

- (22) I avsaknad av horisontell unionslagstiftning har tredjelandsmedborgare olika rättigheter beroende på i vilken medlemsstat de arbetar och vilken nationalitet de har. För att vidareutveckla en konsekvent invandringspolitik och minska skillnaderna i rättigheter mellan unionsmedborgare och tredjelandsmedborgare som arbetar lagligen i en medlemsstat, och för att komplettera de befintliga reglerna om invandring bör det fastställas en uppsättning rättigheter, för att särskilt precisera de områden på vilka arbetstagare från ett tredjeland som har rest in lagligen i en medlemsstat, men ännu inte har ställning som varaktigt bosatta, ges samma rättigheter som medlemsstatens egna medborgare. Avsikten med dessa bestämmelser är att skapa ett minimum av likvärdiga förutsättningar inom unionen, erkänna att sådana tredjelandsmedborgare genom sitt arbete och genom sina skatteinbetalningar bidrar till unionens ekonomi samt motverka orättvis konkurrens mellan en medlemsstats egna medborgare och tredjelandsmedborgare till följd av ett eventuellt utnyttjande av de sistnämnda. Utan att det påverkar tolkningen av begreppet anställningsförhållande i annan unionsrätt bör den definition av arbetstagare från ett tredjeland som fastställs i detta direktiv avse en tredjelandsmedborgare som har beviljats inresa till en medlemsstats territorium och som är lagligen bosatt där och har tillstånd att arbeta där som **anställd** enligt nationell rätt och/eller praxis i den medlemsstaten.

- (23) Alla tredjelandsmedborgare som lagligen vistas och arbetar i en medlemsstat bör omfattas av åtminstone en gemensam uppsättning rättigheter som baseras på likabehandling med medborgarna i deras mottagande medlemsstat, oberoende av för vilket ändamål eller på vilken grund de ursprungligen beviljades inresa. Rätten till likabehandling på de områden som omfattas av detta direktiv bör inte endast omfatta tredjelandsmedborgare som har beviljats inresa till en medlemsstat för arbete, utan även dem som har beviljats inresa för andra ändamål och som har fått tillträde till den medlemsstatens arbetsmarknad i enlighet med andra bestämmelser i unionsrätten eller i nationell rätt, inbegripet familjemedlemmar till en tredjelandsmedborgare som har beviljats inresa i medlemsstaten enligt rådets direktiv 2003/86/EG¹¹ och tredjelandsmedborgare som beviljats inresa till en medlemsstats territorium enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/801¹².
- (24) Rätten till likabehandling på vissa angivna områden bör vara strikt kopplad till att tredjelandsmedborgaren vistas lagligen och har fått tillträde till arbetsmarknaden i en medlemsstat, vilket framgår av det kombinerade tillstånd som ger rätt att vistas och arbeta och av uppehållstillstånd som har utfärdats för andra ändamål och som innehåller information om tillstånd att arbeta.

¹¹ Rådets direktiv 2003/86/EG av den 22 september 2003 om rätt till familjeåterförening (EUT L 251, 3.10.2003, s. 12).

¹² Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/801 av den 11 maj 2016 om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för forskning, studier, praktik, volontärarbete, deltagande i elevutbytesprogram eller utbildningsprojekt och för au pairarbete (EUT L 132, 21.5.2016, s. 21).

- (25) De arbetsvillkor som avses i detta direktiv bör omfatta åtminstone lön, uppsägning, hälsa och säkerhet på arbetsplatsen, arbetstider och ledighet, med beaktande av gällande kollektivavtal.
- (26) En medlemsstat bör erkänna yrkeskvalifikationer som en tredjelandsmedborgare har förvärvat i en annan medlemsstat på samma sätt som för unionsmedborgare och bör beakta kvalifikationer som har förvärvats i ett tredjeland i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG¹³. Den rätt till likabehandling som ges arbetstagare från ett tredjeland i fråga om erkännande av examensbevis, utbildningsbevis för teoretiska utbildningar och andra yrkeskvalifikationer i enlighet med relevanta nationella förfaranden bör inte påverka medlemsstaternas behörighet att bevilja sådana arbetstagare från ett tredjeland tillträde till sina arbetsmarknader.
- (27) Arbetstagare från ett tredjeland bör åtnjuta likabehandling med avseende på social trygghet. I Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 anges grenar av social trygghet¹⁴. Bestämmelserna om likabehandling i fråga om social trygghet i detta direktiv bör också vara tillämpliga på arbetstagare som medges inresa till en medlemsstat direkt från ett tredjeland. Detta direktiv bör dock inte tillerkänna arbetstagare från ett tredjeland fler rättigheter än de som redan föreskrivs i gällande unionsrätt på området social trygghet för tredjelandsmedborgare som har gränsöverskridande anknytning.

¹³ Direktiv 2005/36/EG om erkännande av yrkeskvalifikationer (EUT L 255, 30.9.2005, s. 22).

¹⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, 30.4.2004, s. 1).

- (27a) Trots vad som sägs ovan får en medlemsstat – såsom domstolen slår fast i sin dom i mål C-302/19¹⁵ – inte neka eller begränsa rätten till en social trygghetsförmån för den som innehar ett kombinerat tillstånd av det skälet att dennes familjemedlemmar eller vissa av dem inte är bosatta i den medlemsstaten utan i ett tredjeland, när medlemsstaten beviljar sina egna medborgare denna förmån oberoende av var deras familjemedlemmar är bosatta.
- (28) Medlemsstaterna bör åtminstone säkerställa likabehandling för tredjelandsmedborgare som är anställda eller som efter en minimiperiod av anställning har registrerats som arbetslösa. Ingen begränsning av likabehandlingen i fråga om social trygghet enligt detta direktiv bör påverka de rättigheter som tillerkänns enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1231/2010¹⁶.
- (29) Unionsrätten begränsar inte medlemsstaternas behörighet att utforma sina sociala trygghetssystem. Det ankommer följaktligen på varje medlemsstat att bestämma villkoren för beviljande av sociala trygghetsförmåner, förmånernas storlek och under hur lång tid som de ska utgå. Medlemsstaterna är vid utövandet av denna behörighet emellertid skyldiga att iaktta unionsrätten.
- (30) Likabehandling av arbetstagare från ett tredjeland bör inte avse sådana yrkesutbildningsåtgärder som finansieras genom sociala biståndssystem.

¹⁵ **Punkt 39.**

¹⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1231/2010 av den 24 november 2010 om utvidgning av förordning (EG) nr 883/2004 och förordning (EG) nr 987/2009 till att gälla de tredjelandsmedborgare som enbart på grund av sitt medborgarskap inte omfattas av dessa förordningar (EUT L 344, 29.12.2010, s. 1).

- (31) För att stärka likabehandlingen av arbetstagare från ett tredjeland bör medlemsstaterna föreskriva effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner mot arbetsgivare vid överträdelser av nationella bestämmelser som antagits i enlighet med detta direktiv, särskilt när det gäller arbetsvillkor **och** föreningsfrihet [...].
- (32) För att säkerställa korrekt efterlevnad av **nationella bestämmelser som antas i enlighet med** detta direktiv bör medlemsstaterna [...] ombesörja lämpliga mekanismer [...]för [...] övervakning [...]och [...] i förekommande fall effektiva och adekvata inspektioner [...]på sina respektive territorier **i enlighet med nationell rätt eller administrativ praxis. De organ som ansvarar för arbetsplatsinspektion eller andra behöriga myndigheter bör i förekommande fall ha tillträde till arbetsplatsen.**
- (33) Medlemsstaterna bör också [...] **säkerställa att det finns** effektiva mekanismer genom vilka arbetstagare från ett tredjeland kan söka rättslig prövning och inge klagomål, antingen direkt eller genom tredje parter som i enlighet med de kriterier som fastställs i nationell rätt har ett berättigat intresse av att säkerställa att detta direktiv efterlevs, såsom fackföreningar eller andra sammanslutningar eller behöriga myndigheter. Detta anses nödvändigt för att hantera situationer där arbetstagare från ett tredjeland är omedvetna om att det finns mekanismer för kontroll av efterlevnaden eller är obenägna att i eget namn vända sig till dessa, till exempel av rädsla för eventuella konsekvenser.
- (33a) När det gäller skydd av arbetstagare bör liknande nationella åtgärder avseende övervakning, bedömning, inspektioner, sanktioner och underlättande av klagomål redan ha antagits och vara i kraft på nationell nivå.

- (34) Tredjelandsmedborgaren bör ha rätt att byta arbetsgivare under det kombinerade tillståndets giltighetstid. Medlemsstaterna bör kunna [...] **fastställa vissa villkor för ett byte av arbetsgivare, inbegripet en underrättelse eller ett ansökningsförfarande [...]** samt [...] en kontroll av situationen på arbetsmarknaden [...]. **Vidare bör medlemsstaterna kunna kräva att bytet av arbetsgivare inte medför en ändring av yrke, inbegripet en ändring av yrkesssektor eller av anställningens väsentliga kännetecken. För att förhindra eventuella missbruk och skydda de legitima intressena hos en arbetsgivare som investerar resurser i rekrytering och utbildning av arbetstagare från ett tredjeland bör medlemsstaterna även kunna fastställa en minimiperiod då innehavaren av ett kombinerat tillstånd måste arbeta för den första arbetsgivaren innan han eller hon byter arbetsgivare. I vederbörligen motiverade undantagsfall, exempelvis vid exploatering av innehavaren av ett kombinerat tillstånd eller då arbetsgivaren underlåter att uppfylla sina rättsliga skyldigheter gentemot innehavaren av ett kombinerat tillstånd, bör medlemsstaterna tillåta ett byte av arbetsgivare före utgången av en sådan minimiperiod. Det kombinerade tillståndet bör inte återkallas under en period på minst [...] två månader om innehavaren blir arbetslös.**
- (35) Detta direktiv bör tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av förmånligare bestämmelser i unionsrätten och i tillämpliga internationella instrument.

- (36) Medlemsstaterna bör genomföra bestämmelserna i detta direktiv utan diskriminering på grund av kön, ras, hudfärg, etniskt eller socialt ursprung, genetiska särdrag, språk, religion eller övertygelse, politisk eller annan åskådning, tillhörighet till nationell minoritet, förmögenhet, börd, funktionsnedsättning, ålder eller sexuell läggning, i enlighet med rådets direktiv 2000/43/EG¹⁷ och rådets direktiv 2000/78/EG¹⁸.
- (37) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att fastställa ett enda ansökningsförfarande för utfärdande av ett kombinerat tillstånd för tredjelandsmedborgare att arbeta på en medlemsstats territorium och en gemensam uppsättning rättigheter för arbetstagare från ett tredjeland som vistas lagligen i en medlemsstat, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och därför, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå, får unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (38) Detta direktiv är förenligt med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna i enlighet med artikel 6.1 i EU-fördraget.

¹⁷ Rådets direktiv 2000/43/EG av den 29 juni 2000 om genomförandet av principen om likabehandling av personer oavsett deras ras eller etniska ursprung (EGT L 180, 19.7.2000, s. 22).

¹⁸ Rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet (EGT L 303, 2.12.2000, s. 16).

- (39) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), och utan att det påverkar tillämpningen av artikel [...] 4 i det protokollet, deltar Irland inte i antagandet av detta direktiv, [...] **som** inte är bindande för eller tillämpligt på Irland.

[...]

- (40) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av detta direktiv, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.
- (41) Skyldigheten att införliva detta direktiv med nationell rätt bör endast gälla de bestämmelser som utgör en innehållsmässig ändring i förhållande till det tidigare direktivet. Skyldigheten att införliva de oförändrade bestämmelserna följer av det tidigare direktivet.
- (42) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vad gäller de tidsfrister för införlivande med nationell rätt av direktiven som anges i del B i bilaga I.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

1. I detta direktiv fastställs
 - a) ett enda ansökningsförfarande för utfärdande av ett kombinerat tillstånd för tredjelandsmedborgare att vistas och arbeta på en medlemsstats territorium, i syfte att förenkla förfarandena vid deras inresa och att underlätta kontrollen av deras ställning,
 - b) en gemensam uppsättning rättigheter för arbetstagare från ett tredjeland som vistas lagligen i en medlemsstat, oavsett för vilket syfte de ursprungligen tillåts inresa till den medlemsstatens territorium, grundade på likabehandling i förhållande till den medlemsstatens medborgare.
2. **Detta direktiv ska inte påverka medlemsstaternas rätt att bestämma hur många tredjelandsmedborgare som får beviljas inresa i enlighet med artikel 79.5 i EUF-fördraget.**

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

- a) *tredjelandsmedborgare*: en person som inte är unionsmedborgare i den mening som avses i artikel 20.1 i EUF-fördraget.

- b) *arbetstagare från ett tredjeland*: en tredjelandsmedborgare som har beviljats inresa till en medlemsstats territorium, lagligen vistas där och har tillstånd att arbeta som anställd enligt nationell rätt och/eller praxis i den medlemsstaten.

[...]

- c) *kombinerat tillstånd*: ett uppehållstillstånd som utfärdas av myndigheterna i en medlemsstat och som ger en tredjelandsmedborgare rätt att lagligen vistas på dess territorium för att arbeta där.
- d) *ett enda ansökningsförfarande*: ett förfarande som, på grundval av en enda ansökan om tillstånd att vistas och arbeta på en medlemsstats territorium som inges av en tredjelandsmedborgare eller dennes arbetsgivare, leder till ett beslut om denna ansökan om ett kombinerat tillstånd.

Artikel 3

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv är tillämpligt på
- a) tredjelandsmedborgare som ansöker om att få vistas i en medlemsstat för att arbeta,
- b) tredjelandsmedborgare som har beviljats inresa till en medlemsstat i andra syften än arbete i enlighet med unionsrätt eller nationell rätt, har tillstånd att arbeta och har ett uppehållstillstånd i enlighet med förordning (EG) nr 1030/2002 och

- c) tredjelandsmedborgare som har beviljats inresa till en medlemsstat för att arbeta i enlighet med unionsrätt eller nationell rätt.

2. Direktivet ska inte tillämpas på tredjelandsmedborgare

- a) som är familjemedlemmar till unionsmedborgare som har utövat eller som utövar sin rätt till fri rörlighet inom unionen i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG¹⁹,
- b) som, i likhet med sina familjemedlemmar och oavsett medborgarskap, har rätt till fri rörlighet motsvarande unionsmedborgares rättigheter enligt avtal mellan antingen unionen och medlemsstaterna eller unionen och tredjeländer,
- c) som är **utstationerade, så länge som de är utstationerade[...]**,
- d) som har ansökt om eller beviljats inresa till en medlemsstats territorium för att arbeta i egenskap av personer som förflyttas inom företag i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/66/EU²⁰,

¹⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier (EUT L 158, 30.4.2004, s. 77).

²⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/66/EU av den 15 maj 2014 om villkor för inresa och vistelse för tredjelandsmedborgare inom ramen för företagsintern förflyttning av personal (EUT L 157, 27.5.2014, s. 1).

- e) som har ansökt om eller beviljats inresa till en medlemsstats territorium som säsongsarbetare i enlighet med direktiv 2014/36/EU eller som au pairer [...],
- f) som har rätt att vistas i en medlemsstat på grundval av tillfälligt skydd **i enlighet med direktiv 2001/55/EG** eller som har ansökt om rätt till vistelse där på den grunden och väntar på ett beslut om sin ställning,
- g) som åtnjuter internationellt skydd enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU²¹, eller har ansökt om internationellt skydd enligt det direktivet och vars ansökan ännu inte har lett till ett slutligt beslut,
- h) som åtnjuter skydd i enlighet med nationell rätt, internationella förpliktelser eller praxis i en medlemsstat eller har ansökt om skydd i enlighet med nationell rätt, internationella förpliktelser eller praxis i medlemsstaten och vilkas ansökan ännu inte har lett till ett slutligt beslut,**
- i) som är varaktigt bosatta i enlighet med direktiv 2003/109/EG,
- j) vilkas avvisning eller utvisning har skjutits upp av faktiska eller rättsliga skäl,

²¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet (EUT L 337, 20.12.2011, s. 9).

- k) som har ansökt om eller beviljats inresa till en medlemsstats territorium som egenföretagare,
 - l) som har ansökt om eller beviljats inresa för att arbeta som sjömän eller i någon annan kapacitet ombord på ett fartyg som är registrerat i en medlemsstat eller som seglar under en medlemsstats flagg.
3. Medlemsstaterna får besluta att kapitel II inte ska tillämpas på tredjelandsmedborgare som antingen beviljats tillstånd att arbeta på en medlemsstats territorium under högst sex månader eller har beviljats inresa till en medlemsstat för studier.
4. Kapitel II ska inte tillämpas på tredjelandsmedborgare som har tillstånd att arbeta på grundval av en visering.

KAPITEL II

ETT ENDA ANSÖKNINGSFÖRFARANDE OCH ETT KOMBINERAT TILLSTÅND

Artikel 4

Ett enda ansökningsförfarande

1. En ansökan om ett kombinerat tillstånd, eller om ändring eller förlängning av ett kombinerat tillstånd ska ges in i ett enda ansökningsförfarande. Medlemsstaterna ska fastställa huruvida ansökningar om ett kombinerat tillstånd ska ges in av tredjelandsmedborgaren eller av tredjelandsmedborgarens arbetsgivare. **Alternativt får medlemsstaterna tillåta att ansökningarna ges in av endera av dem. [...]**
2. **Man ska ta ställning till och pröva en ansökan om ett kombinerat tillstånd antingen när den berörda tredjelandsmedborgaren fortfarande befinner sig utanför territoriet i den medlemsstat som han eller hon vill beviljas inresa till eller när han eller hon redan vistas på den medlemsstatens territorium och har ett giltigt uppehållstillstånd. En medlemsstat får även i enlighet med sin nationella rätt godta ansökningar om ett kombinerat tillstånd som har getts in av andra tredjelandsmedborgare som lagligen vistas på dess territorium.**
3. Medlemsstaterna ska pröva en ansökan som getts in enligt punkt 1 och fatta ett beslut om att utfärda, ändra eller förlänga det kombinerade tillståndet, om sökanden uppfyller de krav som anges i unionsrätten eller nationell rätt. Beslutet om att utfärda, ändra eller förlänga det kombinerade tillståndet ska utgöra en enda administrativ handling som omfattar både uppehållstillstånd och arbetstillstånd.

4. Under förutsättning att de krav som anges i unionsrätten eller nationell rätt är uppfyllda och om en medlemsstat utfärdar kombinerade tillstånd endast på sitt territorium, ska den berörda medlemsstaten utfärda den erforderliga viseringen till tredjelandsmedborgaren **så att denne kan få ett kombinerat tillstånd.**
5. Om de föreskrivna villkoren är uppfyllda, ska medlemsstaterna utfärda ett kombinerat tillstånd till tredjelandsmedborgare som ansöker om inresa och till tredjelandsmedborgare som redan beviljats inresa och som efter det att de nationella genomförandebestämmelserna trätt i kraft ansöker om förlängning eller ändring av sitt uppehållstillstånd.

Artikel 5

Behörig myndighet

1. Medlemsstaterna ska utse den myndighet som ska vara behörig att ta emot ansökan och att utfärda det kombinerade tillståndet.
2. Den behöriga myndigheten ska fatta beslut om [...] ansökan **om ett kombinerat tillstånd** så snart som möjligt och under alla omständigheter senast fyra månader från den dag då [...] **en fullständig ansökan gavs in.**

Den tidsfrist som anges i första stycket ska omfatta kontroll av situationen på arbetsmarknaden **när det görs en sådan kontroll i samband med en enskild ansökan om ett kombinerat tillstånd [...].** Tidsfristen får i **vederbörligen motiverade** undantagsfall förlängas [...] om [...] ansökan är komplicerad, **inbegripet i förekommande fall arbetsmarknadskontrollen.**

Om inget beslut har fattats när tidsfristen i denna punkt löper ut, ska konsekvenserna fastställas i nationell rätt.

3. Den behöriga myndigheten ska skriftligen underrätta sökanden om beslutet i enlighet med förfarandena för underrättelser i relevant nationell lagstiftning.

4. Om de uppgifter eller handlingar som ges in till stöd för ansökan är ofullständiga enligt kriterierna i nationell rätt, ska den behöriga myndigheten skriftligen underrätta sökanden om vilka kompletterande uppgifter eller handlingar som krävs och fastställa en rimlig tidsfrist för deras inlämnande. Den tidsfrist som anges i punkt 2 ska upphöra att löpa fram till dess att den behöriga myndigheten eller andra relevanta myndigheter har mottagit de kompletterande uppgifter som krävs. Om dessa kompletterande uppgifter eller handlingar inte har lämnats inom tidsfristen, får den behöriga myndigheten avslå ansökan.

Artikel 6

Kombinerat tillstånd

1. Medlemsstaterna ska utfärda ett kombinerat tillstånd med användning av den enhetliga utformning som föreskrivs i förordning (EG) nr 1030/2002 och lämna upplysningar om arbetstillstånd i enlighet med vad som anges i punkterna a 12 och a 16 i den förordningens bilaga.

Medlemsstaterna får på papper ange ytterligare uppgifter rörande tredjelandsmedborgarens anställningsförhållanden (t.ex. arbetsgivarens namn och adress, arbetsplats, typ av arbete, arbetstid, lön) eller lagra sådana uppgifter på elektronisk väg såsom avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 1030/2002 och punkt a 20 i dess bilaga.

2. Vid utfärdande av det kombinerade tillståndet ska medlemsstaterna inte utfärda några ytterligare tillstånd som bevis för att tillträde ges till arbetsmarknaden.

Artikel 7

Uppehållstillstånd för andra ändamål än arbete

1. När medlemsstaterna utfärdar uppehållstillstånd för andra ändamål än arbete i enlighet med förordning (EG) nr 1030/2002 ska de lämna upplysningar om rätten att arbeta, oberoende av vilken typ av tillstånd det är fråga om.

Medlemsstaterna får på papper ange ytterligare uppgifter rörande tredjelandsmedborgarens anställningsförhållanden (t.ex. arbetsgivarens namn och adress, arbetsplats, typ av arbete, arbetstid, lön) eller lagra sådana uppgifter på elektronisk väg såsom avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 1030/2002 och punkt a 20 i dess bilaga.

2. Vid utfärdande av uppehållstillstånd i enlighet med förordning (EG) nr 1030/2002 ska medlemsstaterna inte utfärda några ytterligare tillstånd som bevis för att tillträde ges till arbetsmarknaden.

Artikel 8

Förfarandegarantier

1. Skälen för ett beslut om att avslå en ansökan om ett kombinerat tillstånd eller om ändring eller förlängning av ett kombinerat tillstånd eller om att återkalla ett kombinerat tillstånd, som fattas på grundval av kriterier som anges i unionsrätten eller nationell rätt ska lämnas i en skriftlig underrättelse.

2. Ett beslut om att avslå en ansökan om ett kombinerat tillstånd eller om ändring eller förlängning av ett kombinerat tillstånd eller om att återkalla ett kombinerat tillstånd ska kunna överklagas i den berörda medlemsstaten i enlighet med nationell rätt. I den skriftliga underrättelse som avses i punkt 1 ska det anges till vilken domstol eller administrativ myndighet den berörda personen kan överklaga och tidsfristen för detta.
3. En ansökan får anses som ej godtagbar på grund av antalet tredjelandsmedborgare som beviljas inresa från tredjeländer för anställning och behöver på den grunden inte behandlas.

Artikel 9

Tillgång till information

Medlemsstaterna ska – **till tredjelandsmedborgaren och den framtida arbetsgivaren** – ge enkel tillgång till och på begäran ge

- a) [...] adekvat information om alla styrkande handlingar som behövs för ansökan,
- b) information om villkor för inresa och vistelse, inbegripet rättigheter, skyldigheter och rättssäkerhetsgarantier för tredjelandsmedborgare och deras familjemedlemmar.

Artikel 10

Avgifter

[...]Medlemsstaterna får begära betalning av avgifter för handläggningen av ansökningar i enlighet med detta direktiv. De av en medlemsstat fastställda avgifterna för behandling av ansökningar får inte vara oproportionella eller oskäligen.

Rättigheter som följer av det kombinerade tillståndet

1. När ett kombinerat tillstånd har utfärdats **i enlighet med nationell rätt**, ska det under sin giltighetstid minst ge innehavaren rätt att
 - a) resa in till och vistas på den medlemsstats territorium som utfärdat det kombinerade tillståndet, under förutsättning att innehavaren uppfyller alla villkor enligt nationell rätt för inresa och vistelse i landet,
 - b) ha fritt tillträde till hela territoriet i den medlemsstat som utfärdar det kombinerade tillståndet, inom de gränser som föreskrivs i nationell rätt,
 - c) bedriva den specifika yrkesverksamhet som medges enligt det kombinerade tillståndet i enlighet med nationell rätt,
 - d) informeras om sina rättigheter som enligt detta direktiv och/eller nationell rätt följer av tillståndet.
2. [...]Medlemsstaterna ska tillåta att innehavaren av ett kombinerat tillstånd [...] **byter arbetsgivare. Förutom att verifiera villkoren för inresa i enlighet med nationell rätt får medlemsstaterna kräva att bytet av arbetsgivare uppfyller något av följande villkor: [...]**

- a) **En underrättelse eller en ansökan till den berörda medlemsstatens behöriga myndigheter i enlighet med nationell rätt. Om medlemsstaterna väljer ett underrättelseförfarande, får de motsätta sig bytet av arbetsgivare inom 90 dagar från den dag då den fullständiga underrättelsen gavs in. Om medlemsstaterna väljer ett ansökningsförfarande, ska de fatta beslut om ansökan inom 90 dagar från den dag då den fullständiga ansökan gavs in. I båda fallen får rätten för innehavaren av ett kombinerat tillstånd att byta arbetsgivare upphävas tillfälligt under denna 90-dagarsperiod medan den berörda medlemsstaten i tillämpliga fall kontrollerar villkoren enligt leden b och c och verifierar att de krav som anges i unionsrätten eller nationell rätt är uppfyllda[...].**
- b) **[...] En kontroll av situationen på arbetsmarknaden och/eller ett krav på att bytet av arbetsgivare inte innebär ett byte av yrke.**
- c) **En minimiperiod då innehavaren av ett kombinerat tillstånd måste arbeta för den första arbetsgivaren, vilken inte får överstiga tolv månader. I vederbörligen motiverade undantagsfall ska medlemsstaterna tillåta ett byte av arbetsgivare före utgången av en sådan minimiperiod.**

[...]

- 3. **[...] Arbetslöshet ska inte i sig utgöra skäl för återkallande av ett [...] kombinerat tillstånd, [...] under förutsättning att**
 - a) **den totala arbetslöshetsperioden inte överstiger två månader under det kombinerade tillståndets giltighetstid och**

- b) början och i förekommande fall slutet av en arbetslöshetsperiod meddelas den berörda medlemsstatens behöriga myndigheter i enlighet med relevanta nationella förfaranden. Medlemsstaterna ska fastställa huruvida tredjelandsmedborgaren eller tredjelandsmedborgarens arbetsgivare ska underrätta de behöriga myndigheterna.**

Om en arbetslös innehavare av ett kombinerat tillstånd hittar en ny arbetsgivare inom den tillåtna arbetslöshetsperioden, får medlemsstaterna kräva att påbörjandet av den nya anställningen omfattas av de villkor som avses i punkt 2. I ett sådant fall ska medlemsstaterna [...] tillåta att innehavaren av ett kombinerat tillstånd [...] vistas på deras territorium tills de behöriga myndigheterna har [...] bedömt huruvida villkoren i punkt 2 och villkoren för inresa i enlighet med nationell rätt är uppfyllda, beroende på vad som är tillämpligt, även om [...] den tillåtna arbetslöshetsperioden [...] har löpt ut.

4. **Genom undantag från punkt 3 får medlemsstaterna tillåta att innehavaren av ett kombinerat tillstånd är arbetslös under en längre period. I ett sådant fall får medlemsstaterna kräva att innehavaren av ett kombinerat tillstånd bevisar att han eller hon har tillräckliga medel för att kunna försörja sig utan understöd från den berörda medlemsstatens sociala biståndssystem under varje arbetslöshetsperiod som överstiger den tvåmånadersperiod som avses i punkt 3 a.**

KAPITEL III

RÄTT TILL LIKABEHANDLING

Artikel 12

Rätt till likabehandling

1. De arbetstagare från ett tredjeland som avses i artikel 3.1 b och c ska åtnjuta likabehandling med medborgarna i den medlemsstat där de vistas när det gäller följande:
- a) Arbetsvillkor, inbegripet löne- och uppsägningsvillkor samt villkor som rör hälsa och säkerhet på arbetsplatsen.
 - b) Föreningsfrihet och frihet att tillhöra en arbetstagar- eller arbetsgivarorganisation eller någon annan organisation vars medlemmar utövar ett visst yrke, inklusive de förmåner som sådana organisationer tillhandahåller, utan att det påverkar tillämpningen av nationella bestämmelser om allmän ordning och allmän säkerhet.

- c) Utbildning och yrkesutbildning.
- d) Erkännande av examensbevis, utbildningsbevis för teoretiska utbildningar och andra yrkeskvalifikationer i enlighet med relevanta nationella förfaranden.
- e) De grenar av social trygghet som definieras i förordning (EG) nr 883/2004.
- f) Skatteförmåner, om arbetstagaren anses ha sin skattemässiga hemvist i den berörda medlemsstaten.
- g) Tillgång till varor och tjänster och leveranser av allmänt tillgängliga varor och tjänster, inbegripet förfaranden för att erhålla [...] bostad enligt nationell rätt, utan att detta påverkar avtalsfriheten i enlighet med unionsrätten och nationell rätt.
- h) Rådgivningstjänster som tillhandahålls av arbetsförmedlingar.

2. Medlemsstaterna får begränsa rätten till likabehandling genom att göra följande:

- a) Vad gäller punkt 1 c
 - i) begränsa dess tillämpning till de arbetstagare från ett tredjeland som har anställning eller har haft anställning och är registrerade som arbetslösa,
 - ii) undanta de arbetstagare från ett tredjeland som beviljats inresa till deras territorium i enlighet med direktiv 2016/801/EU,

- iii) undanta stipendier, studiebidrag och studielån eller andra bidrag och lån,
 - iv) fastställa specifika villkor i enlighet med nationell rätt, inbegripet krav på språkkunskaper och betalning av utbildningsavgifter, för tillträde till universitetsutbildning och annan högre utbildning och till yrkesutbildning som inte är direkt kopplad till det specifika arbete som anställningen avser.
- b) Vad gäller punkt 1 e genom att begränsa de rättigheter för arbetstagare från ett tredjeland som följer av den punkten, men inte begränsa sådana rättigheter för arbetstagare från ett tredjeland som är anställda eller har haft en anställning under en minimiperiod på sex månader och är registrerade som arbetslösa.
- Medlemsstaterna får dessutom bestämma att punkt 1 e med avseende på familjeförmåner inte ska tillämpas på tredjelandsmedborgare som har fått tillstånd att arbeta i en medlemsstat för en period på högst sex månader eller på tredjelandsmedborgare som har beviljats inresa och vistelse för studier **eller för tredjelandsmedborgare som har tillstånd att arbeta på grundval av en visering.**
- c) Vad gäller punkt 1 f, i fråga om skatteförmåner, begränsa dess tillämpning till fall där den registrerade eller stadigvarande hemvisten för de familjemedlemmar för vilka arbetstagaren från ett tredjeland ansöker om förmåner ligger inom den berörda medlemsstatens territorium.

d) Vad gäller punkt 1 g

i) begränsa dess tillämpning till de arbetstagare från ett tredjeland som har anställning,

ii) begränsa tillgången till [...]bostad.

3. Den rätt till likabehandling som avses i punkt 1 ska inte påverka medlemsstaternas rätt att återkalla eller vägra att förlänga uppehållstillstånd som utfärdats enligt detta direktiv, uppehållstillstånd som utfärdats för andra ändamål än arbete eller andra tillstånd att arbeta i en medlemsstat.
4. Arbetstagare från ett tredjeland som flyttar till ett tredjeland, eller deras efterlevande som vistas i tredjeländer och som har rättigheter vilka härleds från arbetstagaren, ska avseende ålder, invaliditet eller död erhålla lagstadgad pension grundad på arbetstagarens tidigare anställning och förvärvat i enlighet med den lagstiftning som avses i artikel 3 i förordning (EG) nr 883/2004, på samma villkor och med samma satser som medborgarna i de berörda medlemsstaterna, när de flyttar till ett tredjeland.

Artikel 13

Övervakning, [...]bedömning, inspektioner och sanktioner

1. Medlemsstaterna ska föreskriva åtgärder för att förhindra att arbetsgivare [...] **överträder** nationella bestämmelser som antagits i enlighet med artikel 12 **och införa sanktioner mot sådana överträdelser**. [...] Åtgärderna ska omfatta övervakning, bedömning och, när så är lämpligt, inspektioner i enlighet med nationell rätt eller administrativ praxis.

2. Medlemsstaterna ska fastställa reglerna för sanktioner vid överträdelser från arbetsgivares sida av de nationella bestämmelser som antagits i enlighet med artikel 12. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. [...]
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att de organ som ansvarar för arbetsplatsinspektion eller andra behöriga myndigheter samt – om så föreskrivs i nationell rätt [...] **för** nationella arbetstagare – organisationer som företräder arbetstagares intressen har tillträde till arbetsplatsen.

Artikel 14

Underlättande av klagomål [...]

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att det finns effektiva mekanismer genom vilka arbetstagare från ett tredjeland kan inge klagomål mot sina arbetsgivare [...] **direkt eller via tredje man som enligt de kriterier som anges i nationell rätt har ett legitimt intresse av att säkerställa efterlevnad av de nationella bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv eller via en behörig myndighet i medlemsstaten då detta föreskrivs i nationell rätt.**
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att tredje man [...] **som enligt de kriterier som anges i nationell rätt har ett legitimt intresse av att säkerställa efterlevnad av de nationella bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv** får – antingen på uppdrag av arbetstagaren från ett tredjeland eller för att stödja denne och med dennes tillstånd – engagera sig i [...] **administrativa eller civila förfaranden** som syftar till att säkerställa efterlevnad av **de nationella bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv.**

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att arbetstagare från ett tredjeland har samma tillgång som medborgarna i den medlemsstat där de är bosatta när det gäller **åtgärder som skyddar mot uppsägning eller annan ogynnsam behandling som utgör en reaktion från arbetsgivarens sida på ett klagomål inom företaget eller alla rättsliga förfaranden som syftar till att säkerställa efterlevnad av de nationella bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv. [...]**

KAPITEL IV

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 15

Förmånligare bestämmelser

1. Detta direktiv ska inte påverka tillämpningen av förmånligare bestämmelser i
 - a) unionsrätten, inbegripet i bilaterala och multilaterala avtal mellan unionen eller unionen och dess medlemsstater å ena sidan och ett eller flera tredjeländer å andra sidan, eller
 - b) bilaterala eller multilaterala avtal mellan en eller flera medlemsstater och ett eller flera tredjeländer.
2. Detta direktiv ska inte påverka medlemsstaternas rätt att anta eller behålla bestämmelser som är förmånligare för de personer som omfattas av direktivet.

Artikel 16

Information till allmänheten

Varje medlemsstat ska för allmänheten göra regelbundet uppdaterad information lättillgänglig

- a) om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa till och vistelse på dess territorium för att arbeta där,

- b) om alla styrkande handlingar som behövs för ansökan,
- c) om villkor för inresa och vistelse, inbegripet rättigheter, skyldigheter och rättssäkerhetsgarantier, för tredjelandsmedborgare som omfattas av detta direktiv.

Artikel 17

Rapportering

1. Kommissionen ska regelbundet och första gången senast den [...] förelägga Europaparlamentet och rådet en rapport om tillämpningen av detta direktiv i medlemsstaterna och vid behov föreslå de ändringar som den anser nödvändiga.
2. Medlemsstaterna ska årligen och första gången senast den [...] till kommissionen (Eurostat) lämna statistik över det antal tredjelandsmedborgare för vilka ett kombinerat tillstånd har beviljats under föregående kalenderår, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 862/2007²². Denna statistik ska avse referensperioder på ett kalenderår, delas upp efter **medborgarskap, tillståndens giltighetstid, kön och ålder samt i förekommande fall yrke [...]** och ska översändas inom sex månader efter referensperiodens slut.

²² Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 862/2007 av den 11 juli 2007 om gemenskapsstatistik över migration och internationellt skydd och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 311/76 om utarbetande av statistik beträffande utländska arbetstagare (EUT L 199, 31.7.2007, s. 23).

Artikel 18

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa [...] artikel 3.2 f, artikel 4[...]2 [...] och 4.4, artikel 5.2 **första och** andra styckena, **artikel 7.1**, artikel 9, **artikel 10**, artikel 11.2–4, [...] artikel 13, artikel 14 och artikel 16 senast [två år efter ikraftträdandet]. De ska genast underrätta kommissionen om texten till dessa bestämmelser.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. De ska även innehålla en uppgift om att hänvisningar i befintliga lagar och andra författningar till det direktiv som upphävs genom det här direktivet ska anses som hänvisningar till det här direktivet. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras och om hur uppgiften ska formuleras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 19

Upphävande

Direktiv 2011/98/EU, som förtecknas i del A i bilaga I, ska upphöra att gälla från och med *[dagen efter det datum som anges i artikel 18.1 första stycket i detta direktiv]* utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter vad gäller de tidsfrister för införlivande av direktivet i nationell lagstiftning som anges i del B i bilaga I.

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till det här direktivet och läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II.

Artikel 20

Ikraftträdande och tillämpning

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 1, artikel 2 [...], artikel 3.1, artikel 3.2 a[...]–e [...] och h–l [...], artikel 3.3 och 3.4, artikel 4[...].1, 4.3 och [...] 4.5, artikel 5.1, **artikel 5.2 sista stycket**, **artikel 5.3** och 5.4, artikel 6, artikel 7.2, artikel 8, [...] artikel 11.1, artikel 12 [...] samt artikel 15 ska tillämpas från och med *[dagen efter datumet i artikel 18.1 första stycket]*.

Artikel 21

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande

Del A

**Upphävt direktiv
(som det hänvisas till i artikel 19)**

Europaparlamentets och rådets direktiv
2011/98/EU
(EUT L 343, 23.12.2011, s. 1)

Del B

**Tidsfrister för införlivande med nationell rätt
(som det hänvisas till i artikel 19)**

Direktiv	Tidsfrist för införlivande
2011/98/EU	25 december 2013

JÄMFÖRELSETABELL

Direktiv 2011/98/EU	Detta direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2 [...]	Artikel 2 [...]
Artikel 3[...]	Artikel 3[...]
Artikel 4.1 första och andra meningarna [...]	Artikel 4.1 första och andra meningarna [...]
Artikel 4.1 tredje meningen	Artikel 4.2
Artikel 4.2	Artikel 4.3
Artikel 4.3	–
–	Artikel 4.4 [...]
Artikel 4.4	Artikel 4.5 [...]
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6	Artikel 6
Artikel 7	Artikel 7
Artikel 8	Artikel 8
Artikel 9	Artikel 9 a
–	Artikel 9 b
Artikel 10	Artikel 10
Artikel 11	Artikel 11.1
–	Artikel 11.2–11.4
Artikel 12	Artikel 12
–	Artikel 13
–	Artikel 14
Artikel 13	Artikel 15
Artikel 14	

Direktiv 2011/98/EU	Detta direktiv
–	Artikel 16 a
Artikel 15	Artikel 16 b och c
Artikel 16	Artikel 17
–	Artikel 18
Artikel 17	Artikel 19
Artikel 18	Artikel 20
	Artikel 21
–	Bilaga I
–	Bilaga II